

دومین همایش ملی افق های نوین در توانمندسازی و توسعه پایدار معماری عمران، گردشگری و محیط زیست شهری و روستایی

۳۱ اردیبهشت ۱۳۹۴

تنگناهای مسکن و بهبود آن در مناطق فقیرنشین نمونه موردی: محله منبع آب در اهواز

سکینه چهارلنگ^{۱*}، سعید زنگنه شهرکی^۲

۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قزوین، دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، قزوین، ایران، chaharlang11@yahoo.com

۲- استادیار دانشکده جغرافیای دانشگاه تهران، ایران، saeed.zanganeh@ut.ac.ir

چکیده

مقوله مسکن از مهم ترین بخش های توسعه در یک جامعه است که با ابعاد وسیع اقتصادی، اجتماعی، زیست محیطی و کالبدی خود اثرات گسترده ای در ارائه سلامت و سیمای جامعه دارد. همچنین در مجموعه نیازهای اولیه انسان نیز اسکان دومین نیاز حیثیتی او پس از پوشاک قرار میگیرد و اگر توسعه یافتگی یک جامعه را منوط به تأمین و افزایش عزت نفس عقلانی آن بدانیم؛ همانا توسعه امر مسکن نیازمند مطالعات گسترده در اقصاء و بخشهای مختلف اجتماع میباشد. شناخت عوامل مؤثر بر تقاضای مسکن به رفع عدم تعادل در این بازار کمک خواهد کرد زیرا در دوره های که مسکن عمدتاً به صورت اسکان غیر رسمی جلوه نموده و در حال گسترش است؛ کیفیت و تداوم بهره مندی افراد به مسکن را میتوان یکی از ارکان توسعه شهر دانست. از جمله مناطق فقیرنشین شهر اهواز که زمانی خارج از محدوده ی شهر بود می توان از کوی منبع آب نام برد و هم اینک که جزیی از شهر محسوب می شود با مسائل متعدد کالبدی، اجتماعی، اقتصادی، زیست محیطی و ... مواجه است. روش تحقیق در پژوهش حاضر بر اساس روشی ترکیبی به همراه راهبردهای کیفی و نمونه موردی خواهد بود که چگونگی رفع کیفی نیاز مسکن و عوامل مؤثر در آن بررسی شده و با اشاره به محله منبع آب شهرا اهواز به عنوان نمونه های موردی، کیفیات و نیازمندیهای مورد انتظار ساکنین آن شناسایی میشود که در نهایت به سوی تدوین یک برنامه جامع بخش مسکن که شناخت کامل و تجزیه و تحلیل عمیق ابعاد گسترده توسعه مسکن و عوامل مؤثر در این مسئله را پیریزی خواهیم کرد.

واژگان کلیدی: مسکن، توسعه مسکن، اسکان غیررسمی، سیمای جامعه، تقاضای مسکن، مناطق فقیرنشین